

[Kim Behnke]

ge bliver anvendt i øjeblikket. Det vil sige, at når hr. og fru Jensen i dag har billigere stempeludgifter – eller for at sige det, som det er: ikke skal betale nogen stempelafgift – bruger de jo de penge på andre ting, der er moms og punkt-afgifter på. De bruger dem nede hos købmanden, som har en beskæftigelse som følge af det osv. Derfor ville det have været fremragende, om Socialdemokratiet havde vist os regnestykket, så vi kunne se, om man havde regnet det fra. Det tror jeg nemlig ikke man har, for det plejer man at glemme, i hvert fald hvis man tager udgangspunkt i modellen »Gang i 90'erne«, hvor man jo har brugt denne terminologi.

Dernæst vil jeg gerne se på, hvordan det kommer til at virke for den enkelte, der kunne være interesseret i at gøre brug af den foreslåede ordning. Det fremgår jo tydeligt, at det kræver, at man indsender en ansøgning, og der skal så tages hensyn til miljø og energimæssige perspektiver osv. Her er det vores opfattelse, at dem, Socialdemokratiet i virkeligheden kommer til at gavne, er de personer eller selskaber, eller hvordan det nu er, for det er jo pr. bolig – dem, der har en advokat, dem, der har en revisor osv., dem, der er i stand til hurtigt at få alle formularerne udfyldt – hvorimod arbejdsmand Pedersen, der ikke er opmærksom på en lille annonce i Berlingske Tidende eller andre steder, hvor lovgivningen måtte blive kundgjort, ikke får sig taget sammen til at få søgt om det. Og når vi så lægger dertil, at beløbsgrænsen skal være mindst 10.000 kr., har vi også sørget for, at dette her i allerhøjeste grad er noget, der kommer til at gavne de rige på bekostning af de fattige. Det kan jeg ikke forstå er socialdemokratisk politik.

Endvidere bruger man tilskudsprocenten på 15 som argument for, at det skulle være med til at reducere sort arbejde. Nu skal jeg ikke være den, der argumenterer for at reducere sort arbejde, men blot gøre opmærksom på, at det kræver en væsentlig højere procent, eftersom man jo i dag har en besparelsesprocent på i hvert fald 50, når man udnytter sort arbejde.

Socialdemokratiet gør opmærksom på, at man f.eks. kunne forestille sig 225.000 boliger. Det vil altså sige, at der skal foreligge 225.000 ansøgninger, og der er sikkert også flere, nemlig alle dem, der bliver afvist, så lad os med et slag på tasken sige, at der kommer 300.000 ansøgninger. De 300.000 ansøgninger kræver det

jo noget offentligt personale at behandle, og hvis påstanden er, at det nuværende system kan klare at behandle de 300.000 ansøgninger, må der være ansat for mange mennesker nogle steder, eftersom de har en overskudskapacitet, så de kan behandle 300.000 ansøgninger. Hvis svaret er, at der nok skal ansættes nogle ekstra årsværk for at klare det, burde Socialdemokratiet gennem en simpel opstilling vise, hvor mange ekstra ansatte der skal til for at klare det.

Det korte af det lange er, at dette her er tilskud, og tilskud er af det onde; tilskud virker som narkotika: der skal mere og mere til for hver gang.

For så vidt angår de 10.000 mennesker, man forventer kommer i arbejde, må jeg gøre Socialdemokratiet opmærksom på, at man glemmer at regne ud, hvor mange arbejdspladser man mister i den anden ende. For hver gang man udbetaler 100 kr. i tilskud, er der altså nogle andre mennesker, der skal betale 130 kr. mere i skat. Det betyder, at der er andre virksomheder, der får deres konkurrenceevne forværret og dermed er nødt til at afskedige nogle medarbejdere eller undlade at nyansætte nogle medarbejdere. Så igen er oplysningen om de 10.000 personer ikke specielt troværdig.

Jeg skal slutte med at gøre opmærksom på, at vi ikke er blandt de partier, der ønsker at fremme dette forslag. Hvis man skal gøre noget – og det er vi enige i at man skal – vil jeg pege på, at vi tidligere har argumenteret kraftigt for, at man i stedet for burde forhøje det, der hedder standardfradraget. Det har ikke været forhøjet siden engang i nittenhundrede nogle og tres. Det kan man passende gøre, hvis man ønsker at gøre noget på dette punkt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Efter hr. Kim Behnkes salve mod tilskudsmodellen kan jeg ikke lade være med at spørge, om det er Fremskridtspartiets filosofi, at tilskud er narkotika, mens fradrag overhovedet ikke giver nogen form for vanedannelse, fradrag er helt, helt i orden. Er det det, der er filosofien?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Dér, hvor afhængighedsforholdet opstår, er